

declaració institucional contra la corrupció. (*Aplaudiments*) És irònic, és irònic.

Mire, nosaltres estem defensant un sistema de finançament constitucional per a este territori, cosa que vostés en un sistema caducat des de fa més d'un any no han fet. Vostés són els que no pagaven, i no pagaven ¿per què?, perquè els seus morts en l'armari estaven ben vius; ben vius desviant diners.

Un 4% del PIB ens costa la corrupció, la seua corrupció, i això també compromet la creació de treball i compromet el pagament a les xicotetes i mitjanes empreses. Mil, dos mil, tres mil eren els diners que vostés desviaven, que no estaven per a pagar a proveïdors.

I, per cert, parlant de terminis, ¿quin termini li posen vostés al senyor Clavell i a la senyora Rita Barberá perquè quan els van a enviar al grup de no adscrits? Ja en tenen un, a Gómez de la Serna. ¿Quan el senyor Clavell? ¿Quin és el preu que estan pagant per mantindre aforat el senyor Clavell, senyora Bonig? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta.

A continuació, continuant amb les preguntes de control, la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís al president del Consell.

Quan vosté vullga, il·lustre diputat Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

«Hoy, Valencia es sinónimo de putrefacción, de hedor a dinero negro y a voracidad horterá, de personajes siniestros y llenos todos de los vicios de una política corrompida que tiene a la gente honrada por inocente y a los ladrones por ejemplares, siempre y cuando no los detengan. Le va a costar a Valencia quitarse esa mala fama ganada a pulso en todos estos años de ambición y de codicia.»

Senyor president, estes són les paraules d'un extracte, d'un article d'opinió escrit per Julio Llamazares fa uns dies en *El País*, però això només és una mostra del que hem d'aguantar els valencians i les valencianes últimament, cada dia. A les teles, a les ràdios, a la premsa escrita, a Twitter corre la mateixa idea: «En Valencia, la corrupción y la paella como en ningún sitio.»

I els valencians no només hem sigut víctimes del saqueig continuat durant els últims anys, també estem sent víctimes ara d'eixe discurs que ens dibuixa com a corruptes. Per tant, som doblement víctimes. I això passa perquè els responsables de la corrupció en el nostre territori s'han dedicat els últims anys a usar-nos com a escut humà als valencians i les valencianes.

El Partit Popular en els últims vint anys ha confós la nostra terra amb el seu partit, els corruptes s'envoltaven de la senyera per a defensar-se de periodistes, de jutges, de fiscals

i de l'oposició, acusaven d'antivalencians a aquells que volien traure tota la porqueria a la llum, que ara està eixint a punta pala. L'associació del Partit Popular amb la nostra terra no és casualitat, es buscava intencionadament, es perfeccionava amb els pas del temps i era difosa amb els nostres diners. Ha sigut, en definitiva, una tapadora per a este gran saqueig.

Però ni les amenaces han acabat amb la premsa lliure que denunciava els casos de corrupció, ni amb els funcionaris que denunciaven perquè veien en risc les seues institucions, la manipulació no ha silenciat els grups de l'oposició que van treballar fins a l'últim moment per a esclarir i per a trobar tots els contractes, i l'opacitat no ha parat ni la justícia, ni els fiscals, ni els jutges que valents i compromesos amb la nostra democràcia han treballat dur per a acabar amb eixa corrupció.

Els corruptes han furtat, sí, però no impunement perquè s'ha investigat, s'ha denunciat, s'ha perseverat, això ens ho hem de reconèixer tots els valencians i valencianes. Que els corruptes que fa un any estaven en les institucions ara estiguen camí de la presó és una cosa que ha treballat el poble valencià de forma digna.

Alguna volta hem parlat del problema del Partit Popular en estes Corts; el problema del qual hem de parlar no és el del 5%, 4%, 1%; el 5% per al partit, el 4% per a l'adjudicatari, el 1% per a la intermediari. Si ho mirem, no ha sigut un problema per al Partit Popular, no mentre eixos 5, 4, 1 els pagava els mitings en les places de bous, els pagava les campanyes electorals i així un llarg etcètera. El 5, 4, 1 ha sigut un problema per a tots els valencians i valencianes que ho pagàvem de la nostra butxaca. El problema dels corruptes del PP no és que s'han enriquit durant anys, és que els hem pillat, és que els hem pillat, i eixe és el seu problema.

Ara, la segona part de l'operació-distracció, la segona gran tapadora, és dir que «son casos aislados». Diu el partit imputat per la destrucció de proves, «no sabíamos nada», diu el partit que blinda Rita Barberá en el Senat, en la Diputació Permanent. ¿De què tenen por, senyora Bonig? ¿De què tenen por?

Li han agafat tant de gust a això de blanquejar que, fins i tot, volen blanquejar el seu partit. Però els valencians no necessitem això, els valencians el que necessitem és que els corruptes, els que han robat tornen els diners, que la justícia actue, no necessitem que el Partit Popular actue quan la justícia ja està actuant, que obri expedients interns quan la justícia ja està actuant, necessitem que tornen els diners, això és el que necessitem els valencians i les valencianes.

I, ara, parlen de regeneració, i, miren, un exemple d'una notícia del 2004 en la web del Partit Popular que deia: «El PPCV liderará un proyecto de regeneración democrática bajo la premisa de abrir las instituciones a la sociedad y enriquecer el debate público, político. La coordinadora general del Partido Popular de la Comunidad Valenciana, Isabel Bonig, ha destacado que el Partit Popular de la Comunidad Valenciana lidera el proceso de regeneración democrática.» ¡Ah!, el proceso de regeneración democrática. I els posaré un exemple.

Vostés dien que crearien una *tribuna de regeneración*. ¿Vostés saben a qui va portar el 10 de gener de 2015 la senyora Bonig

a eixa tribuna de regeneración quan ja sabien que n'hi havia coses per ahí investigant-se? Doncs, miren, a este senyor, a este senyor que veuen ahí assegut, que es veu un poc malament perquè està molt pixelada la foto però és el senyor Rus, és el senyor Rus, a la tribuna de regeneración democrática, el 10 de gener de 2015 (aplaudiments), reunida con los trabajadores y con los que más sufren, señora Bonig, reunida con los trabajadores y con los que más sufren, el señor Rus en la tribuna de regeneración democrática. Regeneración a punta pala, a punta pala.

Senyor president, vosté sap que els valencians no són corruptes, que la corrupció ha estat en el Partit Popular, vosté sap que els valencians som un poble treballador, humil i honrat, som un poble digne que ha tirat els corruptes de les institucions i, poc a poc, els està enviant a la presó. I, per això, la meua pregunta: ¿què pensa el Consell fer per a netejar la imatge que el Partit Popular ens ha deixat a la Comunitat Valenciana?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor síndic del Grup Compromís.

Efectivament, els valencians som gent treballadora, gent honrada, gent honesta, gent que cada dia intenta fer possible el seu projecte de vida. I per això és absolutament lamentable que la taca arribe allà al darrer poble, al darrer barri. I això és el que entre tots hem d'aconseguir alçar. Hem d'alçar esta hipoteca reputacional que tenim.

Perquè, certament, la corrupció, com vosté bé dia, afecta moltes qüestions. Per descomptat, afecta una cosa bàsica per a mi, que pot ser no compartida, però per a mi sí, que és la moralitat, l'ètica. Perquè una societat que no està basada en l'ètica és una societat malalta. Per tant, només per això ja seria suficient, però és que afecta també eixos indicadors econòmics dels quals parlàvem abans. Clar que afecta, i afecta molt. Perquè dins d'uns elements, uns indicadors positius que s'han parlat abans, hi ha un que no s'ha anomenat, i és que este any, este any, les inversions estrangeres en la Comunitat Valenciana han crescut només el 9%, quan en Espanya han crescut el 42%. La nostra imatge, efectivament, és una imatge que no és la millor imatge, i jo ho he vist estos dies quan he estat en Berlín i ho he vist quan..., i, fins i tot, en Nova York, en la pàtria del capitalisme. Allí també la gent està preocupada per això, perquè és evident que és un problema greu l'hipoteca reputacional.

Per tant, ¿sap el que ajudaria molt? Jo crec que el que ajudaria molt és que aquells que han estat els protagonistes d'eixe

temps assumiren la responsabilitat. Això seria ja molt important, perquè de veritat s'avançaria almenys en un espai de recuperació, també des d'eixe àmbit, de la imatge de la comunitat. Però no, jo crec que no estem en eixa posició i, malauradament, els últims anys ho hem vist. Hem vist que quan ja estava la taula funcionant, la taula funcionava bé, i el que s'ha fet és precisament el que vosté dia, intentar impedir el treball de policies, de fiscals, de periodistes, de tots aquells..., dels grups polítics, però no haurem escoltat coses ací. Tot això, tot això..., és que ha estat... I coincidisc molt en eixa precisió que vosté feia al final. És que, efectivament, si esta situació finalment no s'haguera transparentat, no s'haguera visibilitzat, per descomptat estarien molt tranquils, tot tranquils. Tranquils d'ànim absolutament. Tranquils d'esperit. I eixa és una part fonamental del nostre problema. El nostre problema és que no era una teoria conspirativa. Ho hem escoltat moltes vegades ací, allò que dien..., la senyora Barberà que dia: «¡Una trama contra el PP propia del comunismo!» O el senyor Rus, que dia: «Esta campanya està dirigida i molt ben dirigida». No sé..., bé, el senyor Rus no sé a qui se referia, però bé. ¡Però aleshores estaven ells, estaven recolzant-lo, estaven aplaudint! I, clar, que no n'hi haja ni el més mínim esperit autocrític me pareix terrible, ¿eh?, és terrible. Aixina no podem avançar massa.

Però, efectivament, la factura reputacional, al final, la paguem tots i totes, i eixe és l'element. I tots els elements despectius sobre la nostra terra els acabem pagant tots i totes.

¿Què hem de fer? ¿Què estem fent? En primer lloc, rehabilitar la confiança de les institucions i, al mateix temps, en segon lloc, subratllar allò que som. Allò que vosté plantejava del que és esta gent d'este país. Això és el que hem de posar de relleu: els valors del treball, de la creativitat, de l'esforç.

És urgent una sobredosi ètica, però també és urgent que canviem radicalment la manera de fer política, i per això existix la conselleria de transparència. I per això s'ha signat un conveni de transparència internacional –el primer govern autonòmic que ho fa– i per això, en estos moments, la informació que abans s'havia d'exigir per les senyories en els tribunals, ara qualsevol ciutadà la pot tindre amb un clic, i una web que permet l'accés a la ciutadania de tota mena d'informació, tota mena d'agendes, de contactes públics, de despeses... que anirem millorant perquè, efectivament, encara poden haver-hi problemes, però n'hi ha una posició política clara en favor de la transparència, que és l'antídoto contra la corrupció. I farem el codi de bon govern i el codi ètic, i ens estem personant en totes les causes de corrupció a través de l'advocacia de La Generalitat, a favor de La Generalitat, no dels corruptes com abans, que alguns estaven (inintel·ligible) ... (Aplaudiments)

I recolzarem totes les..., tot el suport a les comissions d'investigació que en esta cambra se decidisquen. I també recolzarem... efectivament, recolzarem, ara, properament, l'agència per a la prevenció i lluita contra el frau i la corrupció, que és un dels compromisos que consta en el nostre acord de govern. (Aplaudiments) Ho anem a recolzar, perquè és, a més, un organisme específic, independent perquè tinguen els ciutadans garanties, que d'això es tracta.

Per tant, senyories, reconstruir la confiança subratllant allò que és el rostre més autèntic d'esta societat. Eixa és la verda imatge, la veritable imatge d'este país, i això és el que

anem a fer entre tots i entre totes, entre tots aquells que de veritat estimen esta terra i volen defensar a la seua gent. Perquè, com dia el tio Canya, ningú ens farà baixar la cara.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

A continuació, per a continuar amb la sessió de control, prendrà la paraula el síndic del Grup Ciudadanos, al qual felicitem perquè s'estrena en esta sessió de control.

Senyories, anem a escoltar al síndic del Grup Ciudadanos, que s'estrena en esta sessió, pel qual els demane un doble silenci en l'hemicicle perquè... Senyor Marí, té vosté la paraula.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, *president*. Usted siempre metiendo presión. (*Rialles*)

President.

Vicepresidenta.

Consellers.

Concejala, compañera y amiga de Ciudadanos.

Mire, señor *president*, el día 24 del año 2005..., del año 2015 –perdón– usted hizo una entrevista en el diario ABC y el título era: «Todos los presidentes de diputaciones de PSOE rechazan suprimirlas como pide Puig.» Y usted decía: «El líder de los socialistas valencianos pretende retirar las competencias y el presupuesto de las diputaciones. Puig se ha puesto la venda antes que la herida y pretende dejar sin competencias a unas administraciones que, a día de hoy, lideran inversión en obra pública.» Y a preguntas del periodista..., el periodista le preguntó: «¿Está en sus prioridades eliminar las diputaciones?» Y su respuesta fue clara, dice: «Mientras no haya una reforma constitucional –cosa en la que todos estamos de acuerdo–, lo único que se puede hacer es minimizar su papel político y que sean un espacio de ayuda a los pequeños ayuntamientos. No pueden tener una política propia que finalmente acabe ligada casi siempre al clientelismo y a la arbitrariedad a la hora de repartir las subvenciones», eso dijo usted. Y continuaba: «Los tres presidentes de las diputaciones del PP han estado implicados en diferentes ámbitos de corrupción –cierto–. Además duplican competencias. No es demasiado razonable mantener los cuatro niveles de administración.» Y dijo usted que era partidario de tener tres.

Seguía en otra entrevista, en el *Levante*, diciendo que «el secretario general de los socialistas exigió ayer al jefe del Consell coraje –pedía usted coraje– para llevar a cabo una reforma global y refundación de La Generalitat que ha de empezar, sostuvo, con medidas de ahorro y eficacia». Ahorro y eficacia. Y continuaba, dice: «El adelgazamiento de la plantilla de altos cargos o la reducción de empresas públicas

forma parte de la refundación de La Generalitat que postula el Partido Socialista. Respecto a las diputaciones –hablaba usted de nuevo de las diputaciones–, los socialistas consideran necesario minimizar su papel político y proponen su desaparición como horizonte de futuro. De momento, se pueden reducir gastos en las diputaciones –dijo– aplicando la ley de coordinación de las diputaciones.»

Mire, esto contrasta, se enfrenta directamente con unas manifestaciones que hizo su compañero el *conseller* Manuel Alcaraz en el que titulaba: «El *conseller* Alcaraz aboga por mantener las competencias de las diputaciones». Y decía: «El *conseller* de Transparencia, Responsabilidad Social, Participación y Cooperación, Manuel Alcaraz, ha indicado que “nos equivocáramos nosotros si planteásemos quitar competencias a las diputaciones”.» Primero, aclárense ustedes y luego nos lo expliquen.

Mire, me gustaría que usted, señor *president*, nos explicase si va a suprimir los órganos duplicados, sobredimensionados o innecesarios, vaciando, como usted mismo apostaba en su día, de competencias a las diputaciones provinciales y recorriendo en organismos que no son necesarios para destinarlo a lo que realmente importa. Esto es educación, sanidad y servicios sociales. Usted lo fiaba, entiendo, a un horizonte futuro. Yo entiendo que el horizonte futuro no se refería usted al 2027 o al 2037. Mire, vaciarlas de funciones..., le hemos trasladado cuáles son las competencias que por arriba podrían asumir perfectamente las *consellerías* y por abajo, perfectamente medidas que podrían asumir las comunidades.

Mire, volviendo a las diputaciones, estamos de acuerdo..., creo que vamos a estar de acuerdo en que han sido un ejemplo de mala gestión de los recursos públicos, convertidas además en nidos de corrupción. Tres presidentes, tres presidentes de las tres diputaciones están implicados en casos de corrupción. En el caso de la Diputación de Valencia, la trama de comisiones ha provocado la imputación del señor Alfonso Rus –lo del nombre de «señor» lo he puesto yo–. En Alicante, el caso Brugal, la de José Joaquín Ripoll, un figura, un *crack*, igual que todo lo que le rodea. Y en el caso de Castellón, el expresidente Carlos Fabra está en la cárcel tras la gestión caracterizada por la corrupción, el saqueo, el nepotismo y el clientelismo.

Mire, las diputaciones se han convertido en entes que reciben mucho dinero, pero dan muy poco. Usted sabe que de tres euros que reciben las diputaciones, dos se mantienen en las diputaciones para mantener sus estructuras y solo uno..., bueno, solo uno no, quizá que la mitad de uno, porque hay otros que han venido y se han llevado esa mitad de uno y se han quedado a lo mejor en el 0,25 –y ya lo fio también muy largo–, llega a los ayuntamientos.

Mire, de las tres ramas que gestiona la diputación, le decía que algunas competencias perfectamente pueden ser asumidas por la *consellería* y otras por las comunidades. Entonces, le pregunto: ¿qué va a hacer usted con los cargos y los entes duplicados? Por poner un ejemplo, ¿qué sentido tiene, señor *president*, que haya un dirección de patrimonio cultural de La Generalitat y otra de la diputación? ¿Qué sentido tiene hoy eso?

Teniendo en cuenta que no está bien decir una cosa cuando se está en la oposición y decir otra cuando usted está